

Sygn. akt I ACa 3/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Ewa Lauber-Drzazga
Sędzia:	SA Bożena Oworuszko (spr.)
Sędzia:	SA Alicja Surdy
Protokolant	Katarzyna Furmanowska

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą
w W.

o rentę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia
31 października 2013 r. sygn. akt I C 475/11

I. prostuje oczywista omyłkę zaskarżonego wyroku w punkcie I f w ten sposób, że w miejsce błędnie wskazanych w nim kwot: „ 4717” oraz słów: „(cztery tysiące sto siedemnaście)” wpisuje jako prawidłowe: „4714 (cztery tysiące siedemset czternaście) złotych”;

II. oddala apelację.

I A Ca 3/14 **UZASADNIENIE**

Wyrokiem z dnia 31 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Lublinie między innymi zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powoda J. K. rentę w wysokości po 6 352,16 zł. z ustawowymi odsetkami od kwoty 4 117 zł. od dnia 11 marca 2011 r. i od kwoty 1638,16 zł. od dnia 26 sierpnia 2011 r. miesięcznie za okres od marca 2011 r. do sierpnia 2011 r.

Wskazał w tym zakresie, że powód domagał się zasądzenia renty uzupełniającej za okres od marca 2011 r. w wysokości po 7 129,16 zł. Ustalił też, że powód ponosi od marca 2011 r. koszty dojazdów na wizyty lekarskie w wysokości 114 zł. miesięcznie. Koszt sprawowania nad nim opieki zamyka się kwota 4 690 zł. miesięcznie. Wydatki powoda obejmują też koszt zakupu leków (400 zł. miesięcznie), zabiegów rehabilitacyjnych (1 680 zł.). Uwzględniając kwoty wypłacane przez pozwanego (311,77 zł. z tytułu kosztów opieki, 213,07 zł. z tytułu zakupu leków) miesięczne zwiększone wydatki powoda zamykają się kwotą 6 352,16 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany (...) SA w W. zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej kwot po 3 zł miesięcznie zasądzonej renty uzupełniającej za okres od marca 2011 r. do sierpnia 2011 r.

Skarżący zarzucał obrazę prawa materialnego – art. 444 § 2 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) przez niewłaściwe ich zastosowanie polegające na wadliwym ustaleniu wysokości renty, w kwocie wyższej niż wynikająca z ustaleń Sądu suma elementów składających się na nią.

Wskazując na powyższe skarżący domagał się zmiany wyroku i zasądzenia renty w kwocie po 6 352,16 zł. miesięcznie z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest ostatecznie zasadna, choć skarżący pozwany słusznie wskazuje na wadliwość polegająca na tym, że suma rent wskazana w pkt. IF wyroku nie jest zgodna z łączną kwotą zasądzoną na rzecz powoda. Prawidłowo też wskazuje, że Sąd I instancji nie uzasadnił, dlaczego od poszczególnych kwot renty za okres od marca 2011 r. do sierpnia 2011 r. zasądził odsetki ustawowe. Nie są to jednakże tego rodzaju wadliwości, które skutkują koniecznością zmiany wyroku. Przede wszystkim zaś wskazać należy, co wydaje się umknęło uwadze skarżącego, iż wadliwości, jakie niewątpliwie miały miejsce podczas ustalania wysokości renty uzupełniającej polegają także na rozbieżności pomiędzy kwotą wskazaną cyfrowo (4 717 zł.) i słownie (cztery tysiące sto siedemnaście). W takim wypadku rozstrzygająca jest kwota wskazana słownie. Nie zmienia to jednak faktu, że nie usuwa to wątpliwości skarżącego, choć z drugiej strony zakres zaskarżenia, który odnosi się do pierwszej z kwot częściowych (4 717 zł.) wyraźnie wskazuje, że sam apelujący wie, która kwota częściowych rent została wskazana błędnie. Skoro tak, to nic nie stało na przeszkodzie, by wadliwość tę potraktować, jako omyłkę rachunkową, podlegającą sprostowaniu w trybie art. 350 kpc. Ostatecznie, bowiem należy przyjąć, że faktycznie Sąd I instancji popełnił błąd, który należało skorygować poprzez przyjęcie, że prawidłową kwotą częściowej renty winna być kwota 4 714 zł.

Nie sposób podzielić natomiast wniosków apelacji, co do zmiany rozstrzygnięcia w zakresie odsetek. Faktycznie Sąd I instancji nie uzasadnił swego stanowiska w tym przedmiocie, jednakże zważyć należy, że powód zgłosił do pozwanego żądanie zapłaty renty uzupełniającej w kwocie po 4 714 zł. już w dniu 30 czerwca 2010 r. (k. 125), zaś w kwocie po 7 129,16 zł

– w pozwie z dnia 14 czerwca 2011 r., który doręczony został pozwanemu 26 lipca 2011 r. Biorąc zaś pod uwagę wskazywane przez skarżącego przepisy

i wysokość uwzględnionej renty, zasądzenie kwot po 4 714 zł. z odsetkami od dnia 11 marca 2011 r. i dalej kolejno od 11 kwietnia, maja, czerwca, lipca

i sierpnia 2011 r. nie pozostaje w sprzeczności z dyspozycją art. 455 kc, art. 481 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

Te wszystkie względy skutkowały oddaleniem apelacji na zasadzie art. 385 kpc.